

Wreszcie siódmy zarzut dotyczy naruszenia norm materialnych dotyczących charakteru i celu ogłoszeń o konkursach, w szczególności art. 1d ust. 1 i 6, art. 28 lit. f) i art. 27 akapit drugi regulaminu pracowniczego urzędników. Sąd naruszył prawo, gdy stwierdził, że ocena umiejętności językowych kandydatów nie jest wyłącznie zadaniem komisji konkursowej, ponieważ instytucja, która wydaje ogłoszenie o konkursie może w ramach kwestii wstępnej dokonywać uprzedniej selekcji osób na podstawie wyłącznie kryteriów językowych.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz. U. 1958 17, s. 385).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 3 grudnia 2010 r. — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL przeciwko Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

(Sprawa C-567/10)

(2011/C 63/39)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL

Strona pozwana: Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy definicję „planów i programów” w art. 2 lit. a) dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (¹) należy interpretować w ten sposób, że wyłącza ona z zakresu stosowania tej dyrektywy postępowanie w sprawie uchylenia w całości lub w części planu takie jak postępowanie dotyczące uchylenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, do którego odnoszą się art. 58–63 Code bruxellois de l'aménagement du territoire?
- 2) Czy słowo „wymagane” widniejące w art. 2 lit. a) tejsz dyrektywy należy rozumieć jako wyłączające z definicji „planów i programów” plany, które są wprawdzie przewidziane przez przepisy ustawowe, ale których przyjęcie nie jest obowiązkowe, takie jak miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, o których mowa w art. 40 Code bruxellois de l'aménagement du territoire?

(¹) Dz.U. L 197, s. 30.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-570/10)

(2011/C 63/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Yerrell, pełnomocnik, M. Mac Aodha, pełnomocnik)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając lub w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ustanowieniu przepisów ustawowych, wykonawczych niezbędnych administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (¹), Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 10 tej dyrektywy;
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 30 czerwca 2009 r.

(¹) Dz.U. L 260, s. 13

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-601/10)

(2011/C 63/41)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i D. Kukovec)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Grecka, udzielając w procedurze negocjacyjnej, bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, zamówień publicznych mających za przedmiot usługi dodatkowe związane z dokonywaniem wpisów w katastrze i z zagospodarowaniem przestrzennym, które nie były objęte pierwotnym zamówieniem gmin Vasilika, Kassandra, Egnatia i Arethousa, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 8 i art. 11 ust. 3 dyrektywy 92/50/EWG (¹) oraz na podstawie art. 20 i art. 31 ust. 4 dyrektywy 2004/18/WE (²);
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że zważywszy na to, iż:

- 1) jako jednostki samorządu terytorialnego wyżej wymienione gminy wchodzą w zakres pojęcia instytucji zamawiającej w rozumieniu art. 1 lit. b) dyrektywy 92/50/EWG i art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE;
- 2) chodzi o umowy odpłatne, których przedmiotem jest świadczenie usług zagospodarowania przestrzennego (art. 8 w związku z załącznikiem IA pkt 12 do dyrektywy 92/50/EWG i art. 20 w związku z załącznikiem II A pkt 12 do dyrektywy 2004/18/WE); oraz
- 3) szacowana wartość każdej z kwestionowanych umów przekracza progi przewidziane w art. 7 dyrektywy 92/50/EWG i w art. 7 dyrektywy 2004/18/WE,

sporne umowy wchodzą w zakres stosowania dyrektyw, o których mowa.

i) **Naruszenie art. 8 i 11 ust. 3 dyrektywy 92/50/EWG**

W odniesieniu do spornych umów w sprawie świadczenia usług dodatkowych zawartych przez gminę Kassandra Komisja zauważa, że instytucja zamawiająca wybrała procedurę bezpośredniego udzielenia zamówienia bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, chociaż nie były spełnione przesłanki przewidziane w art. 8 i art. 11 ust. 3 lit. e) dyrektywy 92/50/EWG, które zezwalają na zastosowanie takiej wyjątkowej procedury i które mają zastosowanie do omawianych umów. W szczególności przesłanka istnienia nieprzewidzianych wydarzeń nie została spełniona w odniesieniu do żadnej ze spornych umów w sprawie usług dodatkowych. Pomocniczo Komisja podnosi, że nawet gdyby spełnione zostały przesłanki zastosowania wyjątkowego uregulowania przewidzianego w art. 11 ust. 3 lit. e) dyrektywy 92/50/EWG, wartość zawartych umów w sprawie usług dodatkowych przekracza wprowadzony w dyrektywie pułap 50 % pierwotnego zamówienia.

ii) **Naruszenie art. 20 i art. 31 ust. 4 dyrektywy 2004/18/WE**

W odniesieniu do spornych umów w sprawie usług dodatkowych zawartych przez gminy Vasilika, Kassandra, Egnatia i Arethousa Komisja zauważa, że instytucje zamawiające wybrały procedurę bezpośredniego udzielenia zamówienia bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, chociaż nie były spełnione przesłanki przewidziane w art. 20 i art. 31 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE, które zezwalają na zastosowanie takiej wyjątkowej procedury i które mają zastosowanie do omawianych umów. W szczególności przesłanka istnienia nieprzewidzianych wydarzeń nie została spełniona w odniesieniu do żadnej ze spornych umów w sprawie usług dodatkowych. Pomocniczo Komisja podnosi, że nawet gdyby spełnione zostały przesłanki zastosowania wyjątkowego uregulowania przewidzianego w art. 31 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE, wartość zawartych umów w sprawie usług dodatkowych przekracza wprowadzony w dyrektywie pułap 50 % pierwotnego zamówienia.

W odniesieniu do twierdzenia Republiki Greckiej, jakoby procedura zastosowana do zawarcia kwestionowanych umów była zgodna z obowiązującymi wówczas przepisami prawa krajowego, Komisja podnosi, że zastosowana procedura była sprzeczna z dyrektywą 92/50/EWG, która była już przetransponowana do prawa greckiego w momencie zawarcia tych umów (jak również z przyjętą później dyrektywą 2004/18/WE). W każdym razie Komisja zauważa, że sporna procedura nie była także zgodna ze wspomnianymi przepisami prawa greckiego.

Jako że państwa członkowskie nie mogą powoływać się na sytuacje wewnątrz krajowe, aby uzasadnić uchybienie zobowiązaniom i niedotrzymanie terminów wyznaczonych w prawie Unii, Komisja stoi na stanowisku, że Republika Grecka, nie zapewniając wydania i skutecznego stosowania przepisów koniecznych do zastosowania się do zobowiązań wynikających z prawa Unii, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 8 i art. 11 ust. 3 dyrektywy 92/50/EWG oraz na podstawie art. 20 i art. 31 ust. 4 dyrektywy 2004/18/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 stycznia 2011 r. — Daiichi Sankyo Company przeciwko Comptroller-General of Patents

(Sprawa C-6/11)

(2011/C 63/42)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Daiichi Sankyo Company

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents

Pytania prejudycjalne

- 1) Rozporządzenie 469/2009 (zwane dalej „rozporządzeniem”) ⁽¹⁾ wśród celów określonych w preambule wymienia potrzebę zapewnienia, by przyznawanie SPC przez każde z państw członkowskich Wspólnoty uprawnionym z patentów krajowych lub europejskich odbywało się na tych samych warunkach, jak wskazano w motywach 7 i 8. W braku wspólnotowej harmonizacji prawa patentowego, co oznacza użyte w art. 3 lit. a) rozporządzenia sformułowanie „produkt chroniony jest patentem podstawowym pozostającym w mocy” i jakie są kryteria rozstrzygnięcia tej kwestii?